

sygn. akt II K 593/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2020 roku

Sąd Rejonowy w Puławach w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Sądu Rejonowego Aneta Milczek

przy udziale Protokolant starszego sekretarza sądowego Joanny Woźniak

przy udziale oskarżyciela publicznego Marty Romańskiej

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2020r.

sprawy **M. K.**, syna G. i B. z domu K., urodzonej (...) w L.

oskarżonego o to, że:

w dniu 6 października 2018r. w miejscowości D. gm. K. D. woj. (...), nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa ruchu lądowym w ten sposób, że kierując samochodem osobowym marki B. (...)(...) nr rej. (...) na łuku drogi podczas próby ominięcia zwierzyny leśnej gwałtownie skręcił kierownicą i zjechał na przeciwległy pas ruchu, po którym prawidłowo jechał pojazd marki B. nr rej. (...) doprowadzając do zderzenia z nim, na skutek czego kierująca pojazdem marki B. o nr rej. (...) D. M. doznała obrażeń ciała w postaci złamania trzonów obu kości, przedramienia lewego, stłuczenia płatów czołowego i ciemieniowego prawnej półkuli mózgu, wstrząśnienia mózgu, rany tłuczonej okolicy czołowo- skroniowej lewej i nasady nosa oraz otarcia naskórka w obrębie lewego barku, na łokciu, na lewym przedramieniu i na lewym kolanie, które to obrażenia spowodowały rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządów ruchu trwające dłużej niż dni siedmiu, tj. o przestępstwo z art. 177§1k.k.

I. oskarżonego **M. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, wyczerpującego dyspozycję art. 177 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 177 § 1 k.k. skazuje go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 k.k. wykonanie tak orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

III. na podstawie art. 71 § 1 k.k. w orzeka wobec oskarżonego grzywnę w liczbie 100 (stu) stawek dziennych ustalając w oparciu o art. 33 § 3 k.k. wysokość jednej stawki dziennej na 25 (dwadzieścia pięć) złotych;

IV. na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązuję oskarżonego do informowania kuratora o przebiegu okresu próby;

V. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego na pokrzywdzonej kwotę 17500 (siedemnastu tysięcy pięćset) złotych tytułem obowiązku naprawienia szkody w części;

VI. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych ustalając, iż wchodzące w ich skład wydatki ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 593/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	M. K.	W dniu 6 października 2018r. w miejscowości D. gm. K. D. woj. (...), nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa ruchu lądowym w ten sposób, że kierując samochodem osobowym marki B. (...) nr rej. (...) na łuku drogi podczas próby ominięcia zwierzyny leśnej gwałtownie skręcił kierownicą i zjechał na	

		<p>przeciwległy pas ruchu, po którym prawidłowo jechał pojazd marki B. nr rej. (...) doprowadzając do zderzenia z nim, na skutek czego kierująca pojazdem marki B. o nr rej. (...) D. M. doznała obrażeń ciała w postaci złamania trzonów obu kości, przedramienia lewego, stłuczenia płatów czołowego i ciemieniowego prawnej półkuli mózgu, wstrząśnienia mózgu, rany tłuczonej okolicy czołowo-skroniowej lewej i nasady nosa oraz otarcia naskórka w obrębie lewego barku, na łokciu, na lewym przedramieniu i na lewym kolanie, które to obrażenia spowodowały rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządów ruchu trwające dłużej niż dni siedmiu.</p>	
Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1/nieumyślne naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że kierując samochodem osobowym marki B. (...)(...) nr rej. (...) na łuku drogi podczas próby ominięcia zwierzyny leśnej gwałtownie skręcił kierownicą i zjechał na przeciwległy pas ruchu, po którym prawidłowo jechał pojazd marki B. nr rej. (...) doprowadzając do zderzenia z nim,	Wyjaśnienia oskarżonego	64-65	

Zeznania świadka M. B.	10-11		
Zeznania świadka D. M.	27-30		
Protokół badania stanu trzeźwości	2		
Protokoły oględzin pojazdów	3-4,5-6		
Sprawozdanie z zakresu badań krwi	20-21		
Opinia z zakresu badań toksykologii	90-94		
Dokumentacja fotograficzna	42		
2/kierująca pojazdem marki B. o nr rej. (...) D. M. doznała obrażeń ciała w postaci złamania trzonów obu kości, przedramienia lewego, stłuczenia płatów czołowego i ciemieniowego prawnej półkuli mózgu, wstrząśnienia mózgu, rany tłuczonej okolicy czołowo-skroniowej lewej i nasady nosa oraz otarcia naskórka w obrębie lewego barku, na łokciu, na lewym przedramieniu i na lewym kolanie, które to obrażenia spowodowały rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządów ruchu trwające dłużej niż dni siedmiu,	Opinie lekarskie	28,30	
Dokumentacja medyczna	35,50,76-77,78		

Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód		
Ocena Dowodów			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1-2	Wyjaśnienia oskarżonego	W ustalonym stanie faktycznym, stwierdzić trzeba, że samo popełnienie czynu przez oskarżonego polegającego na nieumyślnym naruszeniu zasady bezpieczeństwa ruchu lądowym w ten sposób, że kierując samochodem osobowym marki B. (...) nr rej. (...) na łuku drogi podczas próby ominięcia zwierzyny leśnej gwałtownie skręcił kierownicą i zjechał na przeciwległy pas ruchu, po którym prawidłowo jechał pojazd marki B. nr rej. (...) doprowadzając do zderzenia z nim, nie może budzić wątpliwości. Okoliczność ta została przez niego przyznana nadto znalazła	

		<p>potwierdzenie w pozostałym materialne dowodowym. Sąd podzielił, zatem wyjaśnienia oskarżonego przyznającego się do popełnienia czynu w całej rozciągłości. Zasadniczo nie zawierają one sprzeczności, a należycie osadzone w kontekście sytuacyjnym z dostateczną precyzją obrazowały chronologię wydarzeń z dnia wypadku. W zderzeniu z innymi dowodami ulegały one jedynie potwierdzeniu i nie prowadziły do ujawnienia istotnych sprzeczności w materiale dowodowym.</p>	
1,2	<p>Protokoły: oględzin pojazdów, stanu teźowości, sprawozdanie z badania krwi, opinia z zakresu toksykologii, dokumentacja medyczna, fotograficzna</p>	<p>Sąd w całej rozciągłości uznał za miarodajne dla poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie treści wypływające ze zgromadzonych dokumentów. Całość dokumentacji, jaka została zebrana w sprawie, nie była kwestionowana, sporządzona przez uprawnione osoby, działające w ramach przysługujących im kompetencji, dawała podstawę, do przyjęcia jej, za miarodajną, w procesie ustalania stanu faktycznego.</p>	
1	<p>Zeznania świadka D. M.</p>	<p>Oceniając zeznania świadka D. M. stwierdzić należy, iż co zasady polegały one na prawdzie. Świadek opisała okoliczności związane z</p>	

		<p>przebiegiem wypadku, jakie posiadała z własnych obserwacji oraz z przekazu innych osób, z uwagi na luki w pamięci spowodowane wypadkiem. Z uwagi na to, iż zeznania te korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym to brak jest podstaw do ich kwestionowania.</p>	
1	<p>Zeznania świadka M. B.</p>	<p>Sąd ocenił zeznania świadka jako wiarygodne, który opisał sposób poruszania się pojazdu wyprzedzającego go z dużą prędkością oraz poczynione obserwacje na miejscu zdarzenia, już po jego zaistnieniu. Zeznania świadka były rzeczowe i logiczne, dlatego nie ma podstaw do ich kwestionowania.</p>	
2	<p>Opinie lekarskie</p>	<p>Końcowo Sąd odniesie się do dowodu z opinii biegłej z zakresu medycyny J. S. odnośnie doznanych przez pokrzywdzoną obrażeń ciała oraz mechanizmu ich powstania, które należy podzielić w całości jako, że są one pełne, logiczne i wewnętrznie bezsprzeczne zaś ich wnioski jednoznaczne. Z dowodów tych wynika, jakich obrażeń doznała pokrzywdzona D. M. oraz jaki był mechanizm ich powstania. Biegła w sposób szczegółowy i wyczerpujący wyjaśniła mechanizm powstania obrażeń u pokrzywdzonej</p>	

		w oparciu o całość materiału dowodowego. Opinie biegłej z zakresu medycyny Sąd uznał jako jasne, fachowe, sporządzone w oparciu o pełną dokumentację lekarską i w związku z tym obdarzył je wiarą.	
Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	M. K.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
M. K. stoi pod zarzutem popełnienia czynu o znamionach typu z art. 177 § 1 k.k., który stanowi, że kto, naruszając, chociażby nieumyślnie, zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, powoduje nieumyślnie			

wypadek, w którym inna osoba odniosła obrażenia ciała określone w art. 157 § 1 k.k.

Omawiany typ czynu zabronionego ma charakter powszechny. Przedmiotem ochrony z art. 177 § 1 k.k. jest zdrowie człowieka, nadto przestępstwo stypizowane w omawianej jednostce tekstu prawnego ma charakter skutkowy. Znamię czynności sprawczej może być zrealizowane poprzez naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu prowadzące do wypadku, którego następstwem jest skutek w postaci obrażeń ciała określonych w art. 157 § 1 k.k. o naruszeniu, których traktuje przepis prawa, mogą mieć charakter regulacji ustawowych lub zwyczajowych.

W aspekcie subiektywnym przypisanie czynu oskarżonemu jest uzasadnione, miał on bowiem realną możliwość określenia granic zagrożenia dla dobra prawnego, w ten sposób że kierując samochodem osobowym marki B. (...) nr rej. (...) na łuku drogi podczas próby ominięcia zwierzyny leśnej gwałtownie skręcił kierownicą i zjechał na przeciwległy pas ruchu, po którym prawidłowo jechał pojazd marki B. nr rej. (...) doprowadzając

do zderzenia z nim. W aspekcie obiektywnym z kolei posiadał niezbędne kwalifikacje zawodowe do kierowania pojazdem. Podejmując rzeczony manewr oskarżony naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym. W sprawie zrealizowane zostało nadto znamię strony przedmiotowej inkryminowanego oskarżonemu czynu, w postaci obrażeń ciała pokrzywdzonej określonych w art. 157 § 1 k.k. Ziścił się także związek przyczynowo skutkowy pomiędzy zachowaniem oskarżonego a obrażeniami doznanymi przez pokrzywdzoną.

Wobec powyższego oskarżonego należało skazać za przypisany mu czyn z art. 177 § 1 k.k.

#	Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach			

warunkowego umorzenia postępowania			
#	Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
Kary, Środki Karne, Przepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. K.	I-III	<p>Na podstawie art. 177 § 1 k.k. wymierzono oskarżonemu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. art. 70 § 1 k.k. zawieszono warunkowo wykonanie kary pozbawienia na okres 2 lat tytułem próby</p> <p>Na podstawie art. 71 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego karę 100 stawek dziennych ustalając wysokość stawki na kwotę 25 zł.</p>	Wymierzając karę podnieść należy, iż M. K. jest człowiekiem dorosłym i w pełni poczytalnym. W świetle okoliczności towarzyszących jego działaniu brak jest jakichkolwiek przesłanek, które usprawiedliwiają jego czyn, wyłączyłyby odpowiedzialność karną, z uwagi na brak winy lub bezprawności czynu. Z tego względu można było wymagać od oskarżonego zachowania zgodnego z prawem.

Sąd ferujący orzeczenie, wziął pod uwagę stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu, uznając, że jest on znaczny. Szkoda, jaką wyrządziło zachowanie oskarżonego to obrażenia jakich doznała pokrzywdzona. Tej oceny stopnia społecznej szkodliwości nie zmienia ustalone nieumyślne naruszenie przez oskarżonego zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Z kolei rodzaj naruszonych reguł ostrożności jawi się jako oczywisty i rażący. W konsekwencji można było od niego oczekiwać wyższej miary staranności. O zaprezentowanej ocenie materialnego elementu przestępstwa, przesądzał także charakter naruszonego przez oskarżonego dobra, w postaci zdrowia człowieka.

Wartościując zachowanie oskarżonego z punktu widzenia dyrektyw wymiaru kary, Sąd wziął pod uwagę, iż oskarżony dopuścił się czynu zabronionego po raz pierwszy, nie był, bowiem dotychczas karany. Sąd miał także na względzie sytuację materialną oskarżonego, jego właściwości i warunki osobiste.

Wobec powyższego uznano, że kara 10 miesięcy pozbawiania wolności jest w stanie

spełnić cele kary w stosunku do oskarżonego zarówno w zakresie kształtowania jego należytych postaw w ramach prewencji indywidualnej jak i kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa w kontekście prewencji generalnej. Orzeczona w tym wymiarze dodatkowo w przekonaniu Sądu zrealizuje cel sprawiedliwościowy a przy tym nie przekroczy stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości osądzonego czynu. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności Sąd warunkowo zawiesił na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby. W ocenie Sądu wymierzenie oskarżonemu kary izolacyjnej nie realizowałoby należycie jej celu, byłoby nadmiernie surowe i zawierało nie tyle element wychowawczy, ile retorsyjny. Sąd też należy ocenić, że pomimo warunkowego zawieszenia wykonania kary, oskarżony nie popełni ponownie przestępstwa. Na pozytywną prognozę kryminologiczną, co do jego osoby rzutowała też jego postawa, dotychczas niekaranego sędownie, dając podstawę do przypuszczenia, że odpowiedzialność, jaką poniesie w ramach

			<p>przedmiotowego postępowania ma charakter jednorazowy.</p> <p>Jako, że zwieszono warunkowo wykonanie kary oskarżonemu, na podstawie art. 71 § 1 k.k. Sąd orzekający w sprawie wymierzył mu grzywnę – 100 (stu) stawek dziennych z określeniem wartości jednej stawki na kwotę 25 (dwadzieścia pięć) zł. Całokształt rozstrzygnięcia o karze oraz dodatkowo o kosztach postępowania, a przede wszystkim wysokość orzeczonego obowiązku naprawienia szkody przesądziła, iż kwota grzywny nie będzie zbyt dolegliwa ani też pobłażliwa dla oskarżonego. Stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe M. K. w ocenie Sądu pozwolą mu na uiszczenie tak wymierzonej grzywny, tj. której wysokość stawki dziennej została określona w dolnej granicy. Nie zachodziły przy tym okoliczności wyłączające orzeczenie kary o charakterze majątkowym ujęte treścią art. 58 § 2 k.k.</p>
M. K.	IV	Na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązano oskarżonego do informowania kuratora o przebiegu okresu próby.	Ze względu na wymóg wynikający z treści art. 72 § 1 k.k. nałożono na oskarżonego obowiązek informowania kuratora o przebiegu okresu próby.
M. K.	V	Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec	Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec

		oskarżonego na rzecz pokrzywdzonej obowiązek naprawienia szkody w części poprzez zapłatę kwoty 17 500zł.	oskarżonego o obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonej kwoty 17500zł. Sąd, zatem określił ten obowiązek w kwocie poniżej wartości żądanej przez uprawnioną. Dla takiego rozstrzygnięcia kierowano się tym, iż kwota żądana była zbyt wygórowana w realiach niniejszej sprawy. Nie odpowiadałaby możliwościom zarobkowym oskarżonego i jego sytuacji materialnej, nadto spowodowałby niemożliwość realizacji obowiązków związanych z utrzymaniem siebie. Wskazać przy tym należy, iż o ile pokrzywdzona nie będzie usatysfakcjonowana taką wysokością zasądzonej kwoty obowiązku naprawienia szkody, zasadniczo może jeszcze dochodzić należnej jej zdaniem kwoty w procesie cywilnym, a także domagać się od ubezpieczyciela na podstawie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych a w tym przypadku pojazdu kierowanego przez oskarżonego.
Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

6. inne zagadnienia		
Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
VI	Orzeczenie o kosztach sądowych uzasadnia art. 624 § 1 k.p.k.	
1Podpis		